

عنوان مقاله:

ضرورت توانمندسازی و ساماندهی سکونتگاه های غیررسمی

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی مکانیک، ساخت، صنایع و مهندسی عمران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

معصومه ایمانی - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

یکی از پیامدهای گسترش شهرنشینی سریع، ایجاد محله های حاشیه نشین با بافت نابسامان و مسکن نابهنجار است، که ساکنان آن را معمولا مهاجران روستایی و اقشار کم درآمد شهری تشکیل می دهند که در محله های خاصی اسکان یافته اند. امروزه برای این محلات بی برنامه، خودرو و غیرقانونی اصطلاح سکونتگاه های غیررسمی بکار می رود. این سکونتگاه های نابسامان به گسست کالبدی پاره ای از نواحی مسکونی از پیکره کل شهر و کاهش میزان برخورداری از خدمات شهری- اجتماعی می شود. امروزه پدیده سکونتگاه های غیر رسمی و بطور کلی بافت های نابسامان شهری در کشورهای جهان اعم از توسعه یافته و در حال توسعه، تبدیل به یک مسئله مهم مدیریت شهری شده است. مشکل عمده سکونتگاه های فرودست و فقیرنشین، کمبود امنیت است. بر همین اساس هدف اصلی پژوهش حاضر ضرورت توانمندسازی و ساماندهی سکونتگاه های غیررسمی با روش توصیفی می باشد. نتیجه پژوهش نشان می دهد عدم وجود تفاوت معنی داری بین متغیرهای وضع سواد، تعداد فرزندان، تعداد اعضای خانواده و علل مهاجرت با متغیر محل سکونت حاشیه نشینان می باشند. اسکان غیررسمی، از پیامدهای نامطلوب شهرنشینی در جهان معاصر است که به ویژه در نتیجه صنعتی شدن شتابان و نابرابری های منطقه ای شکل گرفته و شهرها و خصوصا کلان شهرهای کشور را با مسائل عدیده ای مواجه ساخته است. در نتیجه برای رفع مشکلات سکونتگاه های غیررسمی قبل از هر چیز باید از شکل گیری این سکونتگاه ها در داخل و یا بیرون محدوده شهرها جلوگیری نمود، از این رو در وضع موجود مسئله عبارت است از: محرومیت ساکنان این سکونتگاه های گسترده که حامل یا مستعد نابهنجاری های اجتماعی - اقتصادی، کالبدی و زیست محیطی اند و نیاز مبرمی به ارتقای شرایط محیطی دارند

کلمات کلیدی:

تراکم، سازها شهری، توسعه، کلانشهرها، حوزه خدمات شهری، کلانشهرها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1319057>

